

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от това, че ответникът погрешно е приел, че спогодбата, в която участват жалбоподателите, е нарушение „по предмет“ на член 101, параграф 1 ДФЕС. Поради това жалбоподателите твърдят, че ответникът е допуснал грешка при прилагането на правото и/или преценката на фактите.
2. Второто правно основание е изведено от неправилно определяне от страна на ответника на факта, че страните по спогодбата са били поне потенциални конкуренти. Поради това жалбоподателите твърдят, че ответникът е допуснал грешка при прилагането на правото и/или преценката на фактите.
3. Третото правно основание е изведено от погрешното тълкуване, което ответникът е направил на спогодбата, приемайки, че тя предоставя по-голяма степен на защита от тази, която би могла да бъде постигната чрез предявяване на иск за нарушение на патентни права върху патентован метод. Поради това жалбоподателите твърдят, че ответникът е допуснал грешка при прилагането на правото и/или преценката на фактите.
4. Четвъртото правно основание е изведено от грешка, допусната от ответника при изчисляването на наложената на жалбоподателите глоба, поради което тази глоба е необоснована и непропорционална.

Жалба, подадена на 28 август 2013 г. — Hermann Trollius/ЕСНА

(Дело T-466/13)

(2013/С 325/72)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hermann Trollius GmbH (Лаутерхофен, Германия) (представители: адв. M. Ahlhaus и адв. J. Schrotz)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ЕСНА)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решение на ЕСНА № SME (2013) 0191 от 31 януари 2013 г., както и фактура на ЕСНА № 10035033 от 4 февруари 2013 г., и

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо основание — липса на компетентност на ответника.

— Жалбоподателят твърди, че ответникът не е бил компетентен да приеме оспорваното решение МСП (2013) 0191, тъй като нито Регламент (ЕО) 1907/2006⁽¹⁾, нито Регламент (ЕО) 340/2008⁽²⁾ го оправомощават да издава отделно решение за това дали регистрантът отговаря на критериите за МСП.

2. Второ основание — нарушение на член 104, параграф 1 от Регламента REACH във връзка с Регламент № 1 от 15 април 1958 г.⁽³⁾

— Жалбоподателят твърди, че ответникът е водил цялата си кореспонденция с него, без да спазва задължението си да се обръща към лице под юрисдикцията на държава членка на официалния език на тази държава. Според жалбоподателя това правонарушение му е попречило да изпълни съответните изисквания, за да докаже статута си на малко предприятие.

3. Трето основание, състоящо се в това, че жалбоподателят всъщност е малко предприятие съгласно Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията⁽⁴⁾ и поради това оспорваните решения са неправилни.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (Регламентът REACH)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 340/2008 на Комисията от 16 април 2008 година относно таксите и плащанията, дължими на Европейската агенция по химикалите в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH)

⁽³⁾ Регламент № 1 на Съвета на ЕИО от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност

⁽⁴⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно определението за микро-, малко и средно предприятие